

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 17

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησία και προπληρωτέα δια της 'Αθήνας' και τον Πειραιά δραχμίας 12, δια της 'Εκπαίδειας' δραχμίας 15 και δια το 'Εξωτερικόν' δραχμίας 20.

'Αγγέλαι' και ειδοποιήσαι καταχωρίζονται επί την τελευταίαν σελίδα επί ιδιαίτερον συμφωνίαν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ

— Σὺ διατάσσει ἡ ἀποκλιθεὶς ἀμέσως!

— Μεταβολή!

ΜΟΝΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΩΝ

Λαμβάνω την τιμήν να εκφράσω την εκ βάθους ψυχής ευγνωμοσύνην μου προς τας εξ Μεγάλης Δυνάμεις, εξών μάλιστα αι τρεις φέρουσιν επαξίως τον τίτλον των Προστατιδων της Ελλάδος, δια την μεγάλην εκδούλευσιν ην παρέσχον εις το ελληνικόν ζήτημα χάρις εις την τελευταίαν αυτών διαγωγήν. Το φρόνημά μου σήμερα είνε φρόνημα ολοκληρου του έθνους και δια να μη φανή υπέροχος ή φράσις μου, ενφ είνε γνωστόν ότι ουτε μέλος άπλουδν έπιτροπής εκ των τόσων σχηματισθεισών κατά τα πολυάριθμα συλλαλητήρια έχρημάτισα, την επεξηγώ λέγων ότι σήμερα δεν υπάρχουν δύο φρονήματα και δύο γνώμαι εν Ελλάδι, αλλά το ελληνικόν έθνος σκέπτεται και δρα ως εις και μόνος άνθρωπος. Έάν υπήρχε μέχρι τουδε κανείς ψυχρόαιμος και φλεγματικός, όστις αναλογιζόμενος τας περιστάσεις να φρονή εύσυνειδήτως ότι υπήρχε δυνατή ή υποχώρησης εις ό σημειον εφθάσαμεν, κατά την έβδομάδα ταύτην αναμφιβόλως θα μετήλλαξε γνώμην. Εις την αλαζόνα, εις την ατύχη πρόσκλησιν της συνησπισμένης επισήμου Ευρώπης απήντησε μία σθεναρά φωνή άγανακτήσεως, φωνή μεγαλόφρονος άπελπιστου, ύψηλής αυταπαρησίας κράζουσα εμπρός! και ή βροντώδης απήχησις της φωνής ταύτης ήτις εξήλθεν από τα στέρανα του άδικουμένου και καταπιεζομένου έθνους, θα εφθασε βεβαίως μέχρι των όχθών του Ταμείσεως και του Σπρέα και θα εξέπληξε τους εκεί διαβουλεωμένους θρασείς δυνάστας των λαών. Δια τούτο, επαναλαμβάνω, εκφράζω τας ευχαριστίας μου προς τας Μεγάλας Δυνάμεις και παρακαλώ τους ένταυθα άξιότιμους αντιπροσώπους αυτών να διαβιβάσωιν έκαστος προς την οικείαν κυβέρνησιν τα αισθήματα της ευγνωμοσύνης μου. Ιδιαίτατα δε ή παράκλησις μου απευθύνεται προς τον άξιότατον αυτόν βρεττανόν ευπατριότην, περί του όποιου τόσας έγένετο λόγος, τον σίρ Οράτιον Ρούμβολδ, όστις τόσον καλά γνώσκει να κλείη τας θύρας. . . της συμπαθείας και εις του όποιου την διπλωματικήν ενεργειαν τόσην φαίνεται, εξασκει έπιρροήν ή πρώτη συλλαβή του όνόματός του, και τον καθικειύω εύσεβάστως να διαβιβάση τα αισθήματα της ευγνωμοσύνης μου προς τον ευγενή μαρκήσιον Σώλσβαρυ, τον πρωθυπουργόν της χαριτοδότητου Ανάσσης, εις του όποιου τα σεβαστά σπλάχνα φωλεύει τόση στοργή προς το δύσμοιρον των Ελλήνων έθνος! Ο κόπος της μεταβιβάσεως δεν θα είνε μέγας, διότι τα περι ών ό λόγος αίσθηματά μου δύνανται να συνοψισθώσιν εις το εξής βραχύ δίστιχον :

Σωλσβαρύ, Σωλσβαρύ,
μη μās κάνης τό βαρύ!

Έάν οι υπό τους σκοτεινούς θόλους των γοθθικών ναών προ αίωνων καθεδόντες σιδηρόφρακτοι ιππόται, οι άγωνισθέντες άνδρείως κατά των άπίστων εις την Αγίαν Γην, απέσειον τον μόρσιμον ύπνον και άνίσταντο σήμερα, τί θα έλεγον άρά γε βλέποντες την χριστιανικήν Ευρώπην συνασπιζομένην δια να παράσχη συνδρομήν βδελυκτήν εις το καταρρέον κράτος αυτών εκείνων των άπίστων καθ' ών αυτοί έπολέμησαν, δια να δεσμεύση τας χείρας έθνους έτοιμαζομένου ν' αναλάβη άνισον άγώνα, άνευ της βοθηείας ουδενός, εις μόνας τας ίδιās δυνάμεις και την φιλόπατριαν των τέκνων του στηριζομένου υπέρ της άπελευθερώσεως αυτού;

Εκείνοι θα επανέπιπτον εις τους τάφους των πικράν εκφύροντες άραν κατά του φαύλου και δολίου πολιτισμού των νεωτέρων χρόνων. Άλλ' εις ημάς ό τερατώδης αυτός ιστο-

ρικός σολοικισμός έμπνέει θάρρος και υπερηφάνειαν και μεγαλοφροσύνην.

Ένώσω μās έσκωπτον, μās έχλευάζον, μās ώνειδιζον, ήτο σημειον ότι μās έθεώρουν άνικάνους να διαπράξωμεν γενναίον τι, φωνασκούς, καυχηματίας, άλλ' άνινδύνους. Άφού όμως όργίζονται και άπορασιζουσι να μετέλθωσι την βίαν, σκιαώς παραβαίνοντες πάντα του δικαίου νόμου, σημειον ότι ήρχισαν να μās θεωρώσιν ικανούς να πράξωμεν κάτι.

Η φθονερά Βρεττανία υπώπτευσεν ότι εις μίαν τουλάχιστον άκραν της Μεσογείου εκει όπου υπάρχει άκόμη αρκετή βορά εξαίρετος ως ή Κύπρος δια την χαμηλήν όρεξίν της, υπάρχει και κάποιος άλλος όστις rules the waves, κυβερνά τα κύματα, κατά την κομπαστικήν έκφρασιν του έθνικου της ύμνου. Και επειδή δεν άνέχεται άντιζήλους, πέμπει τον πανίσχυρον και υπερήφανον στόλον της να έμποδίση την έπιφθον δι' αυτήν και δια την σύμμαχόν της ενεργειαν των όλίγων και άνισχύρων σκαφών του ελληνικου στόλου. Θ' άπεφάσιζεν ίσως ν' άποστείλη και στρατόν δια να παρεμποδίση και κατά ζήρην τας κινήσεις μας' άλλ' οι Άγγλοι στρατιώται είνε φρόνιμοι και δεικνύονται άτρόμητοι μόνον όταν μάχωνται προς τους σοκολατόχορους Ζουλού, και Άσαντή, και Σουδανούς, άντιμετωπίζοντες δι' εύστόχων όπλων Ρέμιγκτον και Σνάιντερ τα βέλη και τα ακόντια των ήμιγύμων πολεμίων. Το άγγλικόν στέμμα φρουρείται, ως γνωστόν, ύφ' ενός λέοντος και ενός ίππου μονόκερω' δια του πρώτου ή άγγλική πολιτική δεικνύει τους όδόντας προς τους αδυνάτους, δια του δευτέρου συνειθίζει να φεύγη τριποδητί όταν όσφρανηθί κίνδυνον.

Ημεεις είμεθα αδύνατοι, άλλ' έχομεν υπέρ ημών το δικαιον όπερ μās ενισχύει. Και αφού είνε φανερόν ότι οι μεγάλοι με όλην την ισχύν των μās ροβούνται, θα πράξωμεν ό, τι είνε άνθρωπίνως δυνατόν δια να τοις αποδείξωμεν ότι δεν ήσαν άνυπόστατοι οι φόβοι των. Και, μη τον μονόελον του κ. Κουρτοπάση, μη τας ξανθας τρίχας του κ. Μπρίγκεν, μη τας φιλίας του Old Tom της άγγλικής πρεσβείας, οι μεγάλοι θα μετανοήσωσι δια το αυθαίρετον διάδημά των.

Θ' άνψώσωμεν την πυρκαϊχήν ή όποια τόσον τους πτοεί εις την Ανατολήν και άς γείνωμεν πυρίφλεκτοι ήμεεις πρώτοι.

Ο Έλληνισμός όταν θέλη είνε Σαμψών και δεσμευμένος άκόμη είνε ικανός να έμβάλη εις ταραχήν τους Φιλισταίους.

Το ζήτημα διελευκάνθη και ήπλουστεύθη χάρις εις των Δυνάμεων την διαγωγήν. Εις την ένκομον βίαν αυτών βασιλεύς και κυβέρνησις και λαός μίαν έσχον άνδρικην άπόρασιν, την μέχρις έσχάτων άντίστασιν.

Άς έλθη ό άγγλικός στόλος' δεν είνε ή πρώτη φορά καθ' ην ή σημαία των πλοίων της θαλασσοκράτορος Άλβιόνος μαινεται δι' άνοσιουργημάτων. Κατά την έποχήν των ναπολεοντικών πολέμων, ό Νέλσον, ό μονόφθαλμος ήρωας νωπάς άκόμη φέρων τας δάφνας του Άβουκίρ εις την κεφαλήν, εισέπλευσεν αίφνης εις τον λιμένα της Κοπεγχάγης και κατέστρεψε τον ναυλοχοούντα εκείσε δανικόν στόλον άνευ κηρύξεως πολέμου και εν καιρώ ειρήνης!

Άς έλθωσι να μās δεσμεύσωσι τας χείρας, είμεθα και ήμεεις συνειθισμένοι εις τας βιαιοπραγίας των. Ότε οι πατέρες ημών ήγωνίζοντο τον ιερώτατον των άγώνων, οι άντιπρόσωποι αυτών απέπέμποντο βαναύσως από τα ευρωπαϊκά συνέδρια, τα άπροστάτευτα γυναικόπαιδα απέδιώκοντο άσπλάγγως υπό των εν Έπτανήσφ άγγλικών άρχών και ό αυστριακός στόλος έβομβοβάλει την Υδραν.

Άς επαναλάβωσι τ' άνδραγαθήματά των οι Ευρωπαίοι. Άς τολμήσωσιν άν θέλωσιν άσεβώς έμπαιζόντες το δικαιον

να πραγματοποιήσωσι την άπειλήν των και να συλλάβωσι τον στόλον μας.

Μη λησμονώσιν όμως, ότι ό διοικων τα όλιγα πλοια μας έφ' ών κυματίζει ή εις μυρίας νίκας δοξασθείσα σημαία κληται Κανάρης, όνομα πολυ γνωστόν εις τα κύματα και εις την ιστορίαν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Σώλσβαρυ έπεσεν άλλ' ό πιθανός διάδοχος αυτού Γλάδστον, ως λέγεται, με' όλα τα καέντα βεγγαλικά υπέρ αυτού, θα έπιμείνη, ως λέγεται, εις την πολιτικήν των προκατόχων του.

Πολυ καλά! Και ήμεεις θα έπιμείνωμεν εις την άπόφασίν μας!

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΡΟΥΜΒΟΛΔΙΣΜΟΙ

Αναμφιβόλως σπανίως τοιαύτη παράδοξος σκηνή και τοιαύτη έθνική εξέγερσις έλαβον χώραν εν έλευθέρφ κράτει, ως αι κατά την παρελθούσαν εβδομάδα ταραχασαι σύμπαν το ελληνικόν. Χθεςινή φιλόδοξος ήγεμονία επαναστατεί, αφαιρεί ολοκληρον επαρχίαν από της κυριάρχου της, κηρύττει πόλεμον και διεξάγει έκστρατείας, ουτε δε εις την κυριάρχόν της έπιτρέπεται, ουτε άλλος τις αναλαμβάνει να την έμποδίση. Αλλά άνεξάρτητος και αυτοδιοικητος αισθάνεται την ανάγκην ν' αύξήση όλιγον τα μέσα της άμύνης αυτού καθ' ένδεχομένης καταπατήσεως των συμπερόντων ή των δικαιοματών του. Και άμέσως ό Άρειος Πάγος των εξ μεγάλων δυνάμεων, συνέρχεται, καταδικάζει το ούδαμως παίσαν εις την δικαιοσύνην ή την νομιμότητα έθνος, εκδίδει άποφάσεις διαταττούσας την δεσμευσιν αυτού και την κατάσχεσιν του στόλου του' έντέλλεται δε την έπίδοσιν αυτών εις τον εν Αθήναις πρεσβευτήν της Άγγλίας, όστις έκτελών την ανατεθεισαν αυτώ έντολήν ύβρίζει τον πρωθυπουργόν, προσβάλλει τον βασιλέα και προπηλακίζει ολοκληρον το έθνος. Άλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει, αφού εις το εξής ή από κράτους εις κράτος άμοιβαία άποστολή πρέσβων σκοπόν έχει την διατήρησιν φιλικών σχέσεων μεταξύ αυτών, άλλ' την έπίδοσιν άποφάσεων, νομίζω ότι ουτοι δύνανται ν' άντικατασταθώσι κάλλιστα και δι' άλλων δικαστικών κλητήρων. Είμαι δε βέβαιος ότι εκ τούτου θα εκέρδιζον και οι προϋπολογισμοί των εν λόγω κρατών και ή ευγένεια.

Δεν ήξεύρω αν ή άγγλική κυβέρνησις έχη σκοπόν να εκτελέση όσα άνεκοίνωσε και εαν αι άπειλαι του όξυθύμου κ. Ρούμβολδ θα πραγματοποιηθώσιν. Άλλ' οι εύσεβείς Άγγλοι, οίτινες άναγινώσκουσι την Βίβλον και γνωρίζουν βεβαίως την ιστορίαν του Σαμψών, καλόν θα ήτο να σκεφθώσιν όλιγον σοβαρώτερον αν τοις συμφέρη πράγματι να εξαναγκάσωσι το ελληνικόν έθνος να ειπή και αυτό: Άποθαινέτω ή ψυχή μου μετά των άγγλοφόλων!

Χαρακτηριστικώτατον της άνοικείου συμπεριφοράς του έξοχωτάτου άγγλου πρέσβους προς τον πρωθυπουργόν λέγεται ότι υπήρξε και το μετά βρόντου δυνατό κλείσιμον της θύρας υπό του κ. Ρούμβολδ ενφ εξήρχετο. Άν και ή διάδοσις αύτη είνε έπίσης αληθής, ή άπάντησις της κυβερνήσεως μας εις την διακοίνωσιν αυτού έπρεπε να περιέχη μόνον τας άκολούθους λέξεις: « Σ του κουφου την πόρτα όσφ θέλεις βρόντα ».

Την ακριβεστάτην σύνοψιν και τον καλλίτερον χαρακτη-

ρισμόν του περιφήμου διπλωματικού έπεισοδίου ήδύνατο να παράσχη προχθесινή τις σκηνή παρά την Αγίαν Ειρήνην. Άχθοφόρος τις εκ των παρά το μέρος εκεινο συνήθως σταθμευόντων Λακώνων ύβριξε και ήπειλει ένα των συναδέλφων του.

Εις των παρατυχόντων διαβατών ιστάμενος και παρατηρών τον μαινόμενον άχθοφόρον :

— Τί Ρούμβολδ!

Εις των γνωστοτέρων άγιοιπαιδων των αθηναϊκών δρόμων κοσμεϊται από πολλου δια του όνόματος της Α. Εξ. του άρχηγου των Τόρων και πρωθυπουργου της Ανάσσης. Μετά τα τελευταία γεγονότα αναμφιβόλως επιβάλλεται εις την έντιμον ταύτην συντηγίαν να ονομάση και κανέν άλλο εκ των μελών της Ρούμβολδ.

Εφημερίτις έγραψεν ότι ή διαγωγή του σίρ Ρούμβολδ θα μείνη ιστορική. Τούτο είνε φυσικώτατον, αφού πράγματι υπήρξε τόσον. . . ύστερική.

Η άγγλική κυβέρνησις όμως προς άποφυγήν ένδεχομένων ως εκ της ιδιοσυγκρασίας του κ. πρέσβους μειζόνων εν τφ μέλλοντι άλλου που περιπλοκών, συμπερώτατα έαυτη θα έπραττεν αν εις τον προϋπολογισμόν των πρεσβειών, εις άς τοποθετεί έκάστοτε τον κ. Ρούμβολδ, ώριζε και τακτικήν ιδιαιτέραν πίστωσην προς καταρτισμόν εν αυταίς ειδικου φαρμακευτικού τμήματος, περιέχοντος πάσας τας άπαραίτητους κατασταλτικας και ένδυναμωτικας των νεύρων συσκευας και φάρμακα.

Και παρατηρήσατε πόσον φροντίζει δι' ημάς ύφ' όλας τας έπόψεις αυτη ή αγαπητη Άγγλία! Πρό όλίγου άκόμη καιρου μās ειχε στείλει τον ιεραπόστολον Σώμμερβιλ έδω δια να μās διδάξη ευαγγελικην κατήχησιν και τώρα μās στέλλει τον διπλωμάτην Ρούμβολδ δια να μās κάμη ναυτικήν κατήχησιν.

Ίδου δε και ή πιθανώτερα εξήγησις της υπερευαισθησίας των νεύρων και της καθόλου συμπεριφοράς του κ. πρέσβους. Το μυστήριον ταύτης εύρίσκεται εν αυτω τφ όνόματι του, αποτελουμένφ εκ δύο λέξεων Rum=ρούμι και bold=αυθάδης. Επομένως δεν είνε παράξενον την ήμέραν, καθ' ην υπέβαλε την διακοίνωσιν, ό σοβαρός διπλωμάτης να έδικαιολόγησε το δεύτερον μέρος του όνόματός του, έχων την κεφαλήν όλίγω έσκοτισμένην και εκ των άτμών. . . του πρώτου συστατικού αυτού.

Το δε μικρόν όνομα του έξοχωτάτου κ. Ρούμβολδ είνε Όράτιος. Άλλ' ή μόνη σχέση αυτού προς τον λατινον ποιητήν είνε ότι εκεινος μέν έψαλε τον έρωτα, την δόξαν και τον οϊνον, ούτος δε έψαλε. . . τον κ. Δηληγιάννην.

Μεταξύ δύο :
— Μα τί έκαμεν αυτός ό Ρούμβολ που λένε ;
— Νά, έμαθεν ότι ή ελληνική κυβέρνησις έχει ως άρχην να ρυμουλκείται. . .
— Αί! . . .
— Και εξήτησε να την ρουμβολκήση! . . .

Κράκ

ΣΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΑΣ

Όταν τὸν Ξέρξον ἢ δόναμα ἔς τὴ γῆ μας ἴσ' ἀκρίδα
Ἀτίλειωτη ἰσοκροπίστη,
Ἐἴσ'ε, καράβια, ἀπόζησε μονάχα ἢ ἐλπίδα
Καὶ ἢ Πατρίε ἐκλείσθη.

Καὶ φτερωμένος ἄγγελος ἢ Νίκη ἀπ' τὰ οὐράνια
Ἐἴσ'ε δὲν κατεβαίνει
Ἀλλὰ Νεράϊδα γαλανὴ ζωστή μ' ἀφ' ὧν στεγάνια,
θαλασσογεννημένη!

Καὶ πάλι ὅταν ἀκόρπιε τ' ἀσκήρια του ἐδῶ πέρα
Ἄ Τούρκος λυσοσμένος,
Ἐἴσ'ε, καράβια, ἐθρόντισε μὲ πᾶν πολλὴ φοβέρα
Κε' ἀνάλαμψε τὸ Γένος.

Κε' ὅταν ἔς τῆς γῆς τὰ πέρατα ἴθ' ἄμπωσι κάθε μᾶτι
Ἐνα καινούριο ἀστέρι,
Τ' ἀστέρι ἦταν τὸ δαυλὶ τοῦ τοῦ Κανάρη ἐκράτει
Τὸ δοξασιμένο χέρι.

Καὶ τώρα π' ἀγωνίζονται ἔς τῆς δόξης των τὸ δρόμο
Νὰ κόψουν τὰ παιδιὰ μας,
Ἐσῆς, καράβια, ἔς τοὺς ἔχθρους σκορπίζετε τὸν τρόμο,
Τὴν τόλμη ἔς τὴν καρδιά μας.

Ὡ! ἄμποτε νὰ σῶς κυλῶ ἢ Νίκη, πρίμο ἀγέρι,
Ἄς τρέμη τὸ Φεγγάρι!
Σᾶς κυβερνάει τ' ὄνομα, ἢ εὐχή, καὶ— ποῶς τὸ ξέρι;—
Κ' ἢ τὴν τὴν Κανάρη...

Ἡ θάλασσα μᾶς γέννησε καὶ μόνον ἡμᾶς ἐστάθη
Μὲ πόνο καὶ φροντίδα
Ἄν ἄλλοι μνημὲν βρῖσκοντε ἔς τὰ φοβέρα τῆς βάρη,
Βρῖσκοντε ἡμῖς ἀσπίδα.

Ἡ θάλασσα μᾶς γέννησε, γὰρ μᾶς καὶ μὲν γιμάτη
Ἄπ' τὰ παλιὰ τὰ χρόνια
Καὶ εἶπε ἴσ' ἀνὰ τὰ πείραγα, τὰ γαλανὰ τῆς πλάτης
Κε' ἢ δόξα μας αἰώνια!

Τετάρτη

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας πρέσβυς τῆς Τουρκίας ἐνταῦθα
πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀγκιάχ ἔρχεται
προσεχῶς βέης τις ὀνόματι Φεριδούν. Τοῦτο πρέπει νὰ θεω-
ρηθῆ ὡς νέα πρόκλησις τῆς Πύλης καθ' ἡμῶν, διότι ἀναμ-
φιβόλως καὶ ὁ Φερι-δούνης οὗτος δὲν δύναται ἢ νὰ ἐχη ὡς
ἐμβλημα τὸ: Κηρύξατε τὸν πόλεμον.

Τὸ ὅποιον ὅμως μεγάλως ἀπορούμεν πῶς ὁ Φερι-Δούν. . .
τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν δὲν μετέβαλεν ἀκόμη μετὰ τὰ τελευ-
ταῖα γεγονότα εἰς: Κηρύξατε τὸν πόλεμον. . . . κατὰ τῆς
Εὐρώπης.

Πληροφορούμεθα ὅτι μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ
τὴν ἀπρεπεστάτην διαγωγὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀγγλο πρέ-
σβευς προσεχῶς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν
τοῦ ἀγάλματος τοῦ Καλπούζου καὶ στήσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
θέσεως, ἧτις μέχρι τοῦδε ἦτο προωρισμένη διὰ τὸν ἀνδριάντα
τοῦ Γλάδστωνος.

Περιεργωτάτη δὲ εἶνε καὶ ἡ χρονολογικὴ σύμπτωσις, καθ'
ἣν τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς, καθ' ἃς τρεῖς ἀνάστατον τὸ πανελ-
λήνιον ἢ σκανδαλώδης συμπεριφορὰ ἐνὸς βρεττανοῦ πρέσβευς

συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τοῦ ξυλοκοπικοῦ ἐπεισοδίου τοῦ προ-
κατόχου του. Ἀλλὰ θὰ μᾶς παιξοῦν ἄρα γε αὐτὴν τὴν φο-
ρὰν εἰς ἀνταπόδοσιν τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον;

Φαντάζεσθε σεις ὅτι ἐν Βελιγραδίῳ ὑπάρχει, τυπόμεται,
ἐκδίδεται καὶ ὀμιλεῖ περὶ τῆς συγχρόνου ἐν Ἀνατολῇ κατα-
στάσεως τῶν πραγμάτων ἐφημερίς φέρουσα τὸ ὄνομα Βε-
δέλο;! Ἀλλ' ἄρα γε ψηφτόν ἢ βραστόν;

Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελλον πρῆθες ὅτι δύο ἀγγλικά θω-
ρηκτὰ ἐθεάθησαν παρὰ τὴν Σουδάν.
— Βεβαίως, παρετήρησεν εὐστόχως εἰς, θὰ θέλουν νὰ εἰ-
ποῦν παρὰ τὸ Σουδάν.

Μεταξὺ δύο:
— Μὰ πῶς διάβολο ἔπεσε ἴσ'ε καλὰ καθούμενα ὁ Σα-
λισβουρῆς;
— Νά, ὅπως καὶ τὰ ἴδικά μας ὑπουργεῖα... θὰ τοῦφυγε
ὁ Παρνεμυχαλόπουλος...!

Καὶ μία σκέψις σχετικὴ πρὸς τὰς περὶ ἀφοπλισμῶν διακοι-
νώσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν:
Ἄν ἐξαναγκασθῆ ἢ κυβέρνησις νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς
παρακλυσεῖς τῶν μεγάλων δυνάμεων, θὰ εἶνε ἡ πρώτη φορὰ
καθ' ἣν θὰ ἐφαρμοσθῆ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν. . . νόμος κατὰ
τῆς ὀπλοφορίας.

Κόθορον

ΕΛΑΤΕ

Ὅλοι μαζί μας τῆθαλαν, ὅλοι γὰρ μᾶς φωνάζουν,
μαζί μας τώρα θ' ἄμωσαν καὶ οἱ μακαροναδες,
καὶ ἐκεῖνοι μὲ τὸν Σώλοθρον ἴσ'ε γάιδαρο μᾶς βάζουν,
καὶ ἴσ'ε τὰ νερά μας στέλλονται καὶ ἴσ'ε φεγγάδες.

Ἐτσι γυρίζει ὁ τροχὸς καὶ οἱ καιροὶ ἀλλάζουν,
καὶ ὅσοι ἐζητῶνενα γὰρ λίγη λευθεριά,
καὶ ἐκεῖνοι μὲ τὸν Σώλοθρον μᾶς ἀγριοκυτάζουν,
νὰ δείξουν εἰς τὴν ῥάχη μας καὶ αὐτοὶ παλληκαριά.

Ἐλάτε, ὦ σωτήριε μας, ἐλάτε, σταυροφόροι,
σεῖς ὅλοι ἐναντίον μας γενῆτε συνηροιά,
καὶ κόμειτε τοὺς Τσοῦσηδες ἀνθρώπους μὲ τὸ ζῆρι,
καὶ δώστε τοὺς τὸν Ὀλυμπο καὶ τὴν Ἄρξά Σοφιά.

Ἐλάτε νὰ μᾶς κόψετε χωρὶς κανένα πόνο,
καὶ ἀφοῦ μᾶς παραδώσετε δεμένους ἴσ'ε Σουλτάνο,
θανυμάστε τὰς Πλαταίας, τὴν γῆν τῶν Παρθενῶων,
καὶ ἀσχόλια ἐλάδωστε ἴσ'ε Ὀμηρο ἀπάνω.

Σουρ

ΤΟΝ ΟΒΟΔΟΝ ΜΑΣ!

Παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον συνεργάτην καὶ ἀντίπαλόν μου
κ. Ἰμὸ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ λάβω αὐτοβούλως τὴν ψαλίδα
τοῦ ἐν Σμύρῃν προστατευομένου του κουρέως, ὅπως δι' αὐ-
τῆς ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τοῦ πελέκειος τῆς Κορσικανῆς χωρικῆς
μου ἀφ' ἑτέρου, κόψωμεν τὴν ἀρξαμένην συζήτησιν. Τόσον
καὶ τόσον αὐτὴ εἰς οὐδὲν θὰ κατέληγεν ὀριστικὸν ἀποτελέ-

σμα, διότι τὸ ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς μεταξύ τῶν δύο φύλων
τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔμεινε καὶ μένει ἄλυτον ἀπὸ τῆς ἐπο-
χῆς ἴσως τῆς κοσμογονίας. Ἄλλως τε αὐταὶ αἱ ματαιόσχο-
λοι συζητήσεις ἀρμολοῦσι μᾶλλον εἰς ἐποχὴν ὀμαλὴν καὶ
ἤρεμον, εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπελαμβάνοντο τοῦ ζητή-
ματος τούτου παρὰ τὰ τερπνὰ τῆς Φλωρεντίας περιχώρα οἱ
μονότονον καὶ μαλθακὸν διάγοντες βίον ἥρωες τοῦ Βοκακ-
κίου. Σήμερον ὅτε συγκίνησις ἰερὰ κατέχει τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ
ἀνωτάτου ἄρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου πᾶν τὸ μὴ
ἀναφερόμενον εἰς τὰ τιμιώτατα τοῦ ἔθνους συμφέροντα εἶνε
ἄκαιρον καὶ παράχρητον.

Διὸ ἀφίνουσα κατὰ μέρος τὰς συγκινητικὰς ἱστορίας, τὰς
κολακευούσας τὴν γυναικεῖαν ματαιότητα, λαμβάνω τὸ θάρ-
ρος ν' ἀποτεινῶ μίαν ἐπίκλησιν πρὸς τὰς συμπολιτίδας μου
ἄνευ τῶν συνήθων περιττῶν στολισμῶν τοῦ λόγου. Ἴδου τὸ
ἡμισυ τοῦ χειμῶνος παρήλθεν· αἱ κατ' ἐξοχὴν ἡμέραι τῶν
οἰκιακῶν διασκεδάσεων, τῆς εὐθυμίας, τῆς ζωηρότητος διέρ-
ρυσαν ἐφέτος στυγαὶ καὶ κατηφεῖς. Τὰ κλειδοκύμβαλα
ἔμειναν σιγῶντα· ὁ ἔρρυθμος κρότος τῆς ὀρχήσεως οὐδαμῶς
ἢ σπανιώτατα ἀντήχησεν εἰς τὴν ἡμερίαν τῆς νυκτός· ἡ κό-
νις τῶν αἰθουσῶν δὲν ἐταράχθη καὶ ἡ γραφίς τῶν χρονογρά-
φων τοῦ τύπου δὲν ἐκοπίασε περιγράφουσα τὴν στερεότυπον
λαμπρότητα τῶν ἐσπερίδων. Διότι ἡ προσδοκία βαρύνει σῆ-
μερον ὅλων τὰ στήθη καὶ ἕκαστος νομίζει ὅτι ἢ ἀσεβήσῃ ἢ
διαταράξῃ δι' ἀναρμόστου θορύβου εὐθυμίας τὴν ἰερὰν καὶ
ἐπίσημον γαλήνην ἣν ἐπιβάλλουσιν αἱ σοβαρώταται στιγμαὶ
ἄς διερχόμεθα. Ἄν ὅμως κ' ἐφέτος ὁ χειμὼν ἤθελε διέλθει
ὑπὸ τὰς συνήθεις αὐτοῦ ὀμαλὰς περιστάσεις, ἀναλογίσθητε
εἰς ποίας δαπάνας θὰ ὑπεβάλλεσθε χάριν τῶν διασκεδάσει-
σας· πόσα θὰ ἐδαπανᾶτε διὰ τὸ νέον φῶρεμα τοῦ χοροῦ εἰς
τὴν μοδίσταν σας, πόσα διὰ ταινίας καὶ χειρόκτια εἰς τὸν
ἐμπορον, πόσα δι' ἀμύξας, πόσα διὰ φωτισμὸν, πόσα διὰ
σακχαρικά, πόσα δι' ἄνθη, πόσα τέλος διὰ τ' ἀναριθμητὰ
ἐκεῖνα μικρὰ καὶ ἀπαραίτητα εἰς πᾶσαν ἐσπέρτην πράγματα,
τὰ ὅποια παρέχουσιν ἡδονὴν ἐπὶ ὀλίγας ὥρας καὶ μεταμέ-
λειαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ πόσον τοῦτο ὅπερ ἐφέτος ἐνεκα
τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων κατωρθώσατε νὰ ἐξοικονομή-
σητε, διαθέσατέ το, χωρὶς νὰ τὸ ἐξοδεύσητε, ὑπὲρ σκοποῦ
ὠφελίμου ἀποκτώσατε δι' αὐτοῦ μετοχὰς τοῦ πατριωτικοῦ
δανείου. Τοιοῦτοτρόπως τὰ χρήματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἦσαν
προωρισμένα διὰ προσκαίρον εὐχαριστήσιν, χωρὶς νὰ δαπα-
νηθῶσι θὰ σᾶς παράσχωσι τὴν ἀσυγκρίτως μεγαλειτέραν εὐ-
χρηστήσιν ὅτι ὡς Ἑλληνίδες καὶ σεις ἐξεπληρώσατε κατὰ
τὰς παρούσας ἡμέρας τῶν μεγάλων θυσιῶν ἰερὸν πρὸς τὴν
πατρίδα καθήκον.

ἢ Μηνισία

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ

Τὸ κλειστὸν χειμερινὸν μας θέατρον ἀνοίγει τέλος πάντων
τὰς πύλας του ὅχι διὰ νὰ παράσχῃ ὡς συνήθως ἐργασίαν εἰς
τοὺς ἰατροὺς, ἀλλὰ διὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ταλαιπωρουμέ-
νους.

Ἡ ὀργανισθεῖσα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπι-
στράτων παράστασις διὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου ἔσται λαμπρὰ
καὶ τερπνὴ καλλιτεχνικὴ ἐσπερίς. Διδαχθήσονται ὑπὸ διαφό-
ρων φιλομούσων κυριῶν καὶ κυριῶν φιλοδραματικῶν δύο γαλ-
λικαὶ καὶ δύο ἑλληνικαὶ κωμωδία μονόπρακτοι κατὰ τὴν ἐξῆς
τάξιν: α. Le feu au couvent· β. Ἡ κυρία Βεράνδη ἔργον
ἀνέκδοτον τοῦ κ. Δ. Κορομηλά· γ. Les curieuses καὶ δ.

ὁ θάνατος τοῦ Περικλέους, χριστιαντὴ κωμωδία τοῦ κ.
Κορομηλά τόσον χειροκροτηθεῖσα ὅτε παρεστάθη πρὸ τινος
εἰς τὸ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις θέατρον. Κατὰ τὰ διαλείμματα
στρατιωτικῆς μουσικῆς θὰ ἐκτελεσθῇ διάφορα μουσικὰ τεμάχια
ἐν οἷς καὶ ὠραιότατον ἐμβατήριον Στὰ σύντορα, τὸ ὑπὸ τοῦ
ἡμετέρου προσφιλοῦς συνεργάτου κ. Κόκκου συντεθὲν καὶ
μελοποιηθὲν. Ὁ κ. Κόκκος θέλει προσέτι ἀπαγγεῖλαι λίαν ἐπι-
τυχῆς ἀληθῶς τὴν χάριν καὶ τὴν ἀρμονικὴν στιχομυθίαν ποιημᾶ
τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ Τράγος τοῦ Συντάγματος.

Πᾶσαι αἱ θέσεις ἐν τῷ θεάτρῳ, πῦντα τὰ θεωρεῖα κατε-
λήφθησαν ἤδη, πολλοὶ δὲ φιλόπλοιοι προσήνεγκον φιλοτι-
μῶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον τὸ τί-
μημα τῶν εἰσιτηρίων, ὥστε ἡ εἰσπραξίς προμηνύεται ἀρίστη.
Τιμὴ καὶ ἐπαῖνος εὐκρινῆς πρὸς τοὺς σχόντας τὴν εὐγενῆ
πρωτοβουλίαν.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Παρισίοις διαμεινας καὶ ἐνταῦθα
παρπεδιθῶν καλλιτέχνης κ. Φωκᾶς, ἐπιστελλῶν ἐντεῦθεν
διάφορα σχεδιάσματα εἰς τὸ ἐγκριτὸν εἰκονογραφημένον πε-
ριοδικὸν Le Monde Illustré, εὐχεστήθη νὰ μᾶς παράσχῃ
τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἄστυ καὶ ὡς ἀπαρχὴν αὐτῆς
παραθέτομεν εἰς τὴν ὄπισθεν σελίδα σχεδίασμα αὐτοῦ παρι-
στῶν μίαν σκηνὴν τοῦ γενομένου κατὰ τὴν παρελθούσαν
Κυριακὴν συλλαλητηρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Τὸ Ἄστυ ἐλπίζει προσεχῶς νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἄλλων ἐκ
τῶν ἐνταῦθα καλλιτεχνῶν τὴν συνεργασίαν ὅπως διὰ τῆς
ἐγκαίρου δημοσιεύσεως εἰκόνων ἐπὶ τῶν τελευταίων γεγονό-
των ἀνταποκριθῶμεν κάλλιον εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἐκθῦ-
μως παρασχόντος ἡμῖν τὴν ὑποστήριξιν του κοινοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου
Βίλμπεργ ἐκδιδόμενης « Ἑλλάδος » βουλόμενοι νὰ ἐγ-
γραφοῦσι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὸ Ἄστυ, ὑπὲρ τῆς δια-
δόσεως τοῦ ὁποίου ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρεται καὶ τὸ βι-
βλιοπωλεῖον τοῦτο, δύνανται νὰ ἐγγράφωσιν δι' αὐτοῦ
ἀποστέλλοντες τὰ χρήματα (οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς
χρυσόν) πρὸς τὴν διεύθυνσίν του. Λαμβάνουσι δὲ δω-
ρεὰν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἄστεως
φύλλα.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Β. Ζήσην. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθησαν. Τοῦ φύλλου ἡ ἀποστολὴ ἤρχισεν.—
Γ. Τσ... Ζάκυνθος. Πέμπονται τὰ αἰτηθέντα· μᾶς ὀφείλατε ὅμως τὰ ταχυ-
δρομικὰ ἄνω πρὶν νὰ μᾶς ἐμβάσητε. Πῶς εἶνε αἱ ὑποσχέσεις σας;—Α. Σ.
Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν. σᾶς γράφομεν ἰδιαιτέρως.—Ι. Χρ... Ἄρταν.
Σᾶς πέμπομεν δύο τῶν αἰτηθέντων. Ἐλήφθη ὁ λογαριασμὸς.—Δημ. Καφ...
Καλάμας. Σᾶς ἐστάλη.—Παραλίον. Παλὸ μακρόν· ἴσως σταχυολογήσω-
μεν τίποτε ἐξ αὐτοῦ.—Αἰσώπω τῷ Φρυγί. Μὰ τέλος πάντων στείλατε
κανένα μῦθον νὰ ἴδωμεν.—Α. Χ. Βομβάκη. Σᾶς ἐνεγράφησαν· τὰ φύλλα
πέμπονται.—Χ. Β. Πλωμαρίου. Ὁ ἐν Σμύρῃν ἀνταποκριτὴς μας εἶνε ὁ κ.
Θεολ. Δημητριάδης, δι' αὐτοῦ δύνασθε νὰ ἐμβάσητε ὅ, τι θέλετε· παρὰ τοῦ
κ. Σ. οὐδὲν ἀκόμη ἐλάδομεν.—Αυσαναγνώσω. Ἐθυμώσατε; καὶ ὅμως
εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὅπως ἦτο συντεταγμένη ἡ ἀγγελία ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοδο-
σίαν τοῦ ἀστυνόμου.—Δαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον· καὶ αὐτὰ θὰ
γείνουσι μὲ τὸν καιρὸν.—Ὀρίωνι. Χαλκίδα. Παράκαρον πλέον.—Νικο-
λάκη. Μὲ ταῖς βγέλιαις σας!—Φλαβίος. Αἱ περιστάσεις τὸ κατέστησαν πλέον
ἀκατάλληλον.—Νάχηρ. Πρωτότυπα δὲν ἔχετε; Εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, νομί-
ζομεν ὅχι.—Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθη καὶ τὸ δεῦτερον.—Σ. Παπ...
Αἴγιον. Ἐλήφθησαν θὰ συμμορφωθῶμεν.—Ι. Χρ... Ἄρταν. Ἐλήφθησαν.

